

derfor havde Udvalget ikke den allerringeste Anledning til at søge nogenformelt Dplysning, og, dersom Udvalget havde gjort noget Skridt i saa Henseende, havde det foretaget sig Noget, som var udenfor den hidtil bestaaende Praxis, og da kunde den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 3die Valgfreds (Rosenørn) have anket over Udvalget, og han havde maaskee ogsaa gjort det; men nu har han ikke Ret dertil.

Indenrigsministeren: Den ærede Taler fra Maribo Amts 3die Valgfreds (Barfod) har yttret, at, hvis Indenrigsministeriet havde havt nogen Tvivl om Rigtigheden af den Fremgangsmaade, som man har brugt i Hjerding, saa skulde det itide have meddeelt Valgbestyrelsen dette. Den ærede Taler maa slet ikke have sat sig ind i Tidsforholdene. Da Indenrigsministeriet fik Underretning om den Beslutning, man havde taget i Valgbestyrelsen i Hjerding i Anledning af at det besandt, at der ikke var foregaaet lovlig Indkaldelse til den første der foretagne Valghandling, og at ingen Candidat havde stillet sig, da var allerede den anden Valghandling bestemt, og det var derom man modtog Underretning. Skulde nu Indenrigsministeriet have erklæret, at dette var en ulovlig Fremgangsmaade, saa havde man paataget sig en Bedømmelse, som er overladt til Thinget, og forsaavidt Thinget finder — som man efter adskillige Yttringer maa troe — at den Fremgangsmaade, der er brugt, er lovlig, saa vilde Indenrigsministeriet, ved at forstyre denne Fremgangsmaade og ved at forhindre, at der blev foretaget en ny Valghandling paa den af Valgbestyrelsen berammede Dag, have foretaget Noget, som da maatte ansees for at være urigtigt. Indenrigsministeriet har, saavel ved Sagens øvrige Behandling, som ogsaa ved de Udtalelser, jeg allerede har givet idag, forholdt sig aldeles neutralt

med Hensyn til en Dvæstion, som henhører aldeles under Folkethinget; men ligesom jeg paa den ene Side ikke har villet yttre mig imod Lovligheden og Tilstrækkeligheden af den Fremgangsmaade, som fra Valgbestyrelsens Side er fulgt, saa maa man paa den anden Side paa ingen Maade deri finde noget Beviis for Anerkjendelsen af det foreliggende Valgs Gyldighed. Forøvrigt har jeg bemærket, at man har indledt Undersøgelser angaaende den hele Fremgangsmaade, men kun indledet disse med Hensyn til det Spørgsmaal, hvorevidt Nogen af Valgbestyrelsens Medlemmer bør drages til Ansvar eller ikke, og ikke med Hensyn til Valgets Gyldighed, som er en Sag, der henhører under Folkethingets Bedømmelse.

Tscherning: Ja, jeg troer med Hensyn til denne Deel af Sagen kunde Indenrigsministeren ikke handle anderledes, end han har gjort. Derimod troer jeg, at han med god Grund kunde have meddeelt Rigsdagen de Dplysninger, som han har modtaget med Hensyn til det saakaldte første Valg. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 3die Valgfreds (Rosenørn) og det ærede Medlem her bagved mig (Barfod) have villet støtte sig paa mine Udtalelser; men de lægge ikke Mærke til, at mine Udtalelser i disse forskjellige Sager ikke have fundet Thingets Billigelse. Jeg er gaaet løs paa, at man her ikke skulde være for tilbageholdende med at anerkjende Valgene, men være beredt paa, at dersom Undersøgelser siden viste, at disse Valg ikke havde været rigtige og ikke vare gaaede saaledes for sig, som de burde, saa maatte Vedkommende træde tilbage igjen, og der maatte træde Andre ind i deres Sted. Det er den Side af Sagen, som jeg stadig har søgt at plaidere (Mon r a d: Nei!). Jeg beder om Forladelse; det forholdt sig saaledes. Men det er ligesaa ofte blevet tilbagevrist.